

РЕШЕНИЕ

№ 32049

гр. София, 01.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5468** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 ЗДвП, вр. чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на И. В. И., собственик на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ЗППАМ№25-4332-002644/13.05.2025г. на Инспектор ОПП-СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП е наложена мярка „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца и са отнети регистрационните табели на автомобила.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна. Излага, че автомобилът е бил противозаконно отнет от трето лице, срещу което е образувано досъдебно производство и е повдигнато обвинение по чл. 346, ал. 1 НК. Подчертава, че той не е предоставял автомобила си на неправопособен водач и е станал обект на престъпление. Представя постановление на прокуратурата, с което автомобилът му е върнат. Моли за отмяна на заповедта.

Ответникът чрез представител оспорва жалбата. Поддържа, че към момента на проверката са били налице формалните предпоставки за издаване на ПАМ – автомобилът е управляван от неправопособен водач, което е удостоверено с АУАН. Едва впоследствие е станало известно обстоятелството за противозаконното отнемане на МПС. Счита заповедта за законосъобразна. Претендира разноски.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът прие за установена следната фактическа обстановка.

На 03.05.2025 г. в [населено място], [улица], е спрял автомобилът с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от А. А. Д., който е неправопособен. Съставен му е АУАН серия GA № 1180325 за нарушение на чл. 150 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т . 1 от ЗДвП На това основание е издадена

обжалваната ЗППАМ срещу собственика на автомобила, с която на основание чл. 171, т. 2а, б А от ЗДвП е наложена ПАМ - „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца и са отнети регистрационните табели на автомобила. Тя е връчена на жалбоподателя на 19.05.2025г. и обжалвана в срок пред АССГ.

Описаните факти се установяват от писмените материали в адм. преписка – ЗППАМ, АУАН, писмени обяснения на К. С. и И. Н..

От представеното Постановление на прокурор при СРП от 08.05.2025 г. по д.п. 781/2025г. е видно, че срещу А. А. Д. е повдигнато обвинение по чл. 346, ал. 1 НК за противозаконно отнемане на автомобила на жалбоподателя. С постановлението на СРП от 08.05.2025 г. автомобилът е върнат на собственика като пострадал от престъплението.

При тези факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от адресат на акта в законния срок и основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Поради това следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административна мярка.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ.

Независимо от това, Съдът намира, че не е спазено изискването за постановяване на обоснован съдебен акт - чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Жалбоподателят е представил пред съда документ, изходящ от прокуратурата, от който се установяват данни, че е повдигнато обвинение на неспособното лице, управлявало автомобила на процесната дата, за противозаконното му отнемане от владението на жалбоподателя, който е негов собственик. Тези данни изключват възможността автомобилът да е предоставен от него на неспособното лице. Тези факти не са намерили отражение в издадения акт, а са съществени, доколкото изключват възможността спрямо жалбоподателя да се наложи ЗППАМ по чл. 171, ал. 1, т. 2а от ЗДвП. Следователно, актът е издаден при допуснато съществено процесуално нарушение - неизяснена фактическа обстановка и липса на описание на съществени факти за отговорността на водача.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката налице ли са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта, правно основание.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП (изм. и доп., ДВ, бр. 2/2018 г.) се налага ПАМ „Прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред,

или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а НПК, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година“.

В случая е безспорно, че автомобилът е управляван от неправопособен водач. Формалното основание на закона на пръв поглед е налице. Установено е обаче, че собственикът не е предоставил МПС-то на неправопособния. Напротив, автомобилът е противозаконно отнет чрез престъпления. Целта на закона с посочената разпоредба е превантивно въздействие върху собственици, които съзнателно или поради небрежност допускат подобни нарушения. Налагането на ПАМ на пострадал от престъпление собственик, за извършено нарушение с предмета на престъплението, не постига целите на чл. 171 ЗДвП и чл. 22 ЗАНН, а превръща жертвата в санкционирано лице.

Не може да се санкционира жертва на престъпление за нарушение, извършено с предмета на престъплението. Подобно тълкуване би било в противоречие както с основните принципи на административното право.

Неоснователни са доводите на ответната страна, че към момента на издаване на заповедта са били налице основания за това. Видно от представеното постановление за връщане на в.д. от жалбоподателя, във връзка със случая е образувано досъдебно производство преди издаване на заповедта. Задължение на органа е да изясни фактическата обстановка преди да издаде акта. Следователно, заповедта е издадена в нарушение на процесуалните правила и в противоречие с целта на закона.

Ето защо заповедта е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. В. И., ЕГН [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ЗППАМ№25-4332-002644/13.05.2025г. на Инспектор ОПП-СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП му е наложена мярка „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца и са отнети регистрационните табели на автомобил с рег. [рег.номер на МПС], собственост на жалбоподателя.

Решението е окончателно.

Съдия: